Kollektiv rörelsemeditation - Maria Högbacke, IntraGalactic arts collective

Projektberättelse

Förberett för: Den kollektiva hjärnan, Konstfrämjandet, Kultur i Väst

Bearbetat av: Henrik Sputnes, Gustav Lejelind

Medverkan: Den kollektiva hjärnan, nätverksträff 2017

Österängens konsthall, Järnhallen, Koloni, Skogen, Not Quite, IntraGalactic arts collective, Rejmyre Art Lab, Galleri Lars Palm, Konsten som mötesplats, Konst i Dalarna, Konstfrämjandet, Galleri CC, Osäkerhetsprincipen, Galleri Syster, Köttinspektionen, Verkligheten, Firman, Sveriges konstföreningar, Unicorn, Konsthall 323, Galleri Box, Myller kultur & händelser, Non existent center, Gylleboverket, Galleri Sintra, KRO/KIF, Kultur i Väst, Daily Temporary.

Johan Forsman, Skogen & Daniel Peltz, Rejmyre Art Lab

Bakgrund

Den 3 - 4 juni 2017 genomfördes den 3e nätverksträffen inom ramen för Den kollektiva hjärnan på Skogen / Galleri Box i Göteborg. **Självreglerande nätverk inom konsten** var en konferens som utgick från temat nätverk/nätverkande. Genom att tala om det självorganiserande som socialt reglerande nätverk uppmanade vi deltagarna att dela med sig av sina egna erfarenheter av skapande och upprätthållande av nätverk, genom egna programpunkter. Temat nätverk/nätverkande kom ur vår upplevelse av att vi som ingår i nätverket behövde fördjupa våra kunskaper om varandras verksamheter och att en sådan fördjupad lära-känna varandra process kunde ha en positiv inverkan på fortsatt arbete. Där programmets öppna form syftade till att skapa situationer i vilka vi skulle undervisa varandra samtidigt som denna skulle synliggöra på vilka sätt vi är olika varandra, samtidigt som vi påminner om varandra, och framförallt hur vi utifrån en positiv förståelse av våra skillnader kan använda dessa som ett verktyg för fortsatt nätverksbyggande. Med andra ord syftade konferensen till att synligöra de kunskapar, erfarenheter och resurser som finns tillgängliga inom ramen för Den kollektiva hjärnan, för att undersöka hur nätverksträffarna kan vara en levande kunskapsbas för det självorganiserande i Sverige.

Drömfigurer - en väg till nätverk - Mie Felth, Not Quite

Genomförande

Vår upplevelse var att det öppna formen för nätverksträffen fungerade oerhört väl, främst tack vare mängden, höjden och bredden hos det innehåll som de medverkade verksamheterna bidrog med. På så sätt blev konferensen i stort till genom aktivt medskapande. Alla programpunkter tog upp viktiga aspekter av inte bara nätverkande utan specifika svårigheter, skillnader och förutsättningar för konstnärlig självorganisering, med den enskilda verksamheten och dess praktik som utgångspunkt. Som helhet upplever vi att konferensen gav en breddad förståelse för var vi tillsammans befinner oss idag via vittnesmål inifrån ett tvärsnitt av det konstnärsdrivna Sverige.

Vår förhoppning att inom ramen för utsatt tid hinna med mer övergripande framåtsyftande samtal om nätverkets - dess möjliga framtida form och funktion kom dessvärre på skam. Så här i efterhand önskar vi att vi producerat ett luftigare program, men framförallt haft ett mer uttalat fokus på just framtidsfrågor. Därför skulle vi vilja rekommendera nästa arrangör inom nätverket att ta dessa frågor i extra beaktande och planera in samtal om nätverkets framtid som en väsentlig del av sitt program.

Vänlighet och vikten av fikafixare - Frida Krohn & Ylva Trapp, Konsthall 323

Inom ramen för *Självreglerande nätverk inom konsten* önskade vi undersöka hur vi tillsammans kan tillämpa sociala lärandeformer där vi kan fungera som varandras publiker. Axlar för kunskap i vilka vi med våra kroppar, handlingar och konceptuella förmåga kan praktisera kollektivt tänkande och i stunden agera som en kollektivt reflekterande hjärna. Här upplevde vi att variationen i programmet, från övningar, workshop, koreografi, filmvisning, powerpoint presentation till dialog mellan presentatör och publik bidrog till att skapa en dynamisk sammanhängde helhet där växlingen mellan medium/form öppnade upp för en multi-sensorisk läroprocess. Där varierande upplevelser, praktiker och kunskapsformer formade en gemensam kunskapsväg.

När det handlar om att försöka skapa förutsättningar för aktivt medskapande så tror vi att det vore klokt att fortsättningsvis, om möjligt i än högre utsträckning, experimentera med inkluderade mötesmetoder och presentationsformer för decentraliserat lärande. Kanhända kunde nätverket framöver pröva att utforma delar av programmet på plats, eller alternativt tillsammans under längre konstnärliga övingar undersöka oss själva som nätverk? En förutsättning för att undersöka och stärka nätverkets sociala/konceptuella elasticitet skulle förslagsvis kunna vara att vid en framtida nätverksträff försöka frigöra boendelösningar som tillät alla kunde bo tillsammans. På så vis skulle det vara möjligt att pröva mer fördjupade tidskrävande processer.

Forming of new relationships - Arngrímur Borgþórsson, Galleri CC

Ett konkret praktiskt råd som vi tror nästföljande arrangör inom nätverket skulle kunna vara hjälpta av är att fundera över tidsåtgång/tidsplan. Vi har haft oerhörda fördelar av att informerat nätverket i god tid om datum/tema + diverse deadlines. Dessförinnan lade vi ner en hel del timmar åt att gemensamt diskutera, formulera, planlägga och undersöka förutsättningarna för nätverksträffen.

På så sätt skapade vi ett tidsutrymme stort nog (från lansering till genomförande, tre månader) att pröva olika idéer rörande träffens genomförande, samtidigt som det fanns gott om tid att undersöka boendelösningar, lokaler, catering och inte minst av allt vilka samarbetspartners som vi kunde involvera och delegera specifika delar av processen till. En annan praktisk rekommendation är att sammarbeta med flera verksamheter i närområdet för att på så vis skapa ett inkluderande delägandeskap där man kan dra nytta av varandras expertis, resurser och perspektiv. I grund och botten är det olika former av samarbeten och partnerskap som gjorde att vår konferens möjlig att genomföra. Inte minst av allt det finansiella stödet från Kultur I Väst och Konstfrämjandet, på totalt 50 000 kr har varit helt avgörande för nätverksträffens genomförande.

Konsensusmetoden - Sonia Hedstrand, Osäkerhetsprincipen

Slutsats

Det är tydligt hur nätverket av sig själv håller på att utveckla en nätverkskultur i vilken vi kan tala öppet om enskilda svårigheter, osäkerheter, förhoppningar och begär vilka relaterar till konstnärlig självorganisering och kollektiva konstnärliga praktiker. Att vi överhuvudtaget har möjlighet att träffas är något som upplevs som oerhört värdefullt av de medverkande vi talat med, inte minst av allt de aktörer som upplever sig mer eller mindre isolerade i sina lokala miljöer, eftersom det där inte finns några verksamheter som påminner om dem själva. Varje nätverksträff oavsett form och innehåll är i sig ett fortlöpande allians- och nätverksbyggande, fast framförallt ett tillfälle där vi tillsammans kan laborera med frågor kring hur konstnärer och utövare gemensamt kan ta kontroll över produktion, distribution och representation av det arbete som produceras inom ramen för det fria kulturlivet, genom nya former av kollektivt självförverkligande.

Inte minst av allt fyller nätverksträffarna en terapeutisk funktion i en tid där vi som arbetar inom den fria konsten i hög utsträckning är utsatta för konkurrenssituationer och produktionsförhållanden som inte bara dränerar oss, utan har en negativ inverkan på konstnärsdrivna verksamheters förmåga att organisera sig själva. Den Individuellt projekt-strukturerade konstnären som agerar inom ramen för ett marknadsliberalt nätverkssamhälle har idag blivit konstvärldens produktionsförhållande, oavsett vilken del av konstvärlden vi talar om. Här har den

Adel Szakacs finissage, Galleri Box

Den kollektiva hjärnan en viktig roll att fylla som varande ett nätverk för nätverk och som sådant en plattform för utbyte/produktion av kunskap om konstnärlig självorganisering och dess vidare intersektion med samhället.

Den dynamiska öppenheten som idag är karakteristiskt för nätverket anser vi är viktigt att vi gemensamt försöker bevara och fördjupa, En kultur av öppenhet i vilken det finns utrymme för det oförutsägbara och där nätverket kan vara en plattform inom vilken inte bara konsten och dess produktionsmiljöer, utan det kollektiva arbete som sker inom ramen för nätverket kan förstås som ”ett fält av möjligheter” - öppet för det politiskt ofärdiga.

Rekommendation

Förslagsvis efterlyser vi att nätverket adresserar och ställer sig själv frågor som; Vad innebär det att dela kunskap? Hur kan vi tillsammans visualisera en annan framtid och hur kan nätverket vara en del av att producera en annan framtid? Varför behöver självorganiserande verksamheter förstås som bärare av ideal, etiker och produktionslogiker som utmanar marknadens operativa förståelse av verkligheten? Hur kan konstnärsdrivna verksamheter kollektivt, men också tillsammans med konstens institutioner, akademier och

myndigheter arbeta för att skapa förutsättningar för hållbart livslångt konstnärligt skapande och lärande för många, inte för ett fåtal?

Den kollektiva hjärnan på Skogen